

¹⁵Adok majd nektek szívem szerint való pásztorokat, akik hozzáértéssel és okosan legeltetnek benneteket. ¹⁶És majd megsokasodtok és elszaporodtok az országban. Abban az időben - így szól az ÚR - nem beszélnek többé az ÚR szövetségládájáról. Senkinek sem jut eszébe, nem is emlegetik, nem keresik, és nem készítik el újból. ¹⁷Abban az időben Jeruzsálemet nevezik az ÚR trónjának; minden nemzet Jeruzsálemben gyűl össze, hogy tisztelje az ÚR nevét, és nem élnek többé gonosz szívük konoksága szerint.

Kedves Testvéreim!

Választások. Az elmúlt hetekben, napokban ez vesz körül bennünket. A múlt héten sokan életem választójogukkal, elmentek letették voksukat pártok, emberek mellett. A parlamenti választásoktól függetlenül, Húsvét előtt, itt a gyülekezetben is választások zajlottak. A gyülekezet közgyűlésen jelen lévő része megválasztotta tisztségviselőit, presbitériumát. A héten a gyülekezet presbitériuma egyházmegyei jelöltekre is leadta szavazatát, a maga részéről választott.

A héten iskolai beiratkozás is volt, mi is igyekeztünk legnagyobb gyermekünknek körültekintően iskolát választani. De választásról beszélünk akkor is, amikor valaki társat választ. Választunk akkor, amikor megveszünk egy terméket, amikor felvesszünk egy ruhát... és még sorolhatnánk azokat a választásainkat, amelyeket napról napra, percről percre megteszünk.

Sok-sok választás, és ezek mind a mi emberi döntéseink. Ezek mögött a döntések mögött pedig érvek húzódnak meg. Azért azt választjuk, mert úgy érezzük az adott helyzetben, hogy nekünk az a választás megfelelő, jó döntésnek tűnik. Emberi szempontok alapján, az adott körülmények között hozzuk meg döntésünket a mikor választunk.

De vajon mi döntünk-e? Nem befolyásolnak-e bennünket? Az országgyűlési választások kapcsán erőteljesen felmerült a média befolyása, a kampány tisztasága. Mindenki azt hangoztatta, hogy politikai ellenfele hogyan befolyásolta a választópolgárokat, hogyan manipuláltak, milyen eszközökkel próbálták a maguk irányába fordítani a döntést. Egy elég ősi módszert alkalmaztak egyébként a választásokon pártállástól függetlenül. A másik megkérdőjelezése már az édenkertben is választási kampány része volt, amikor a kígyó megkérdte Évát: valóban azt mondta Isten?

A húsvét utáni második vasárnap igéi is a választásról szólnak. Ez a választás azonban más, mint amiről idáig beszéltem. Mert ez a választás nem embereké, hanem Istené. Isten választ.

Ha végig nézzük a Bibliánkat, akkor azt láthatjuk, hogy a zsidó nép életében éppen úgy meghatározó Isten választása, mint az Úsz. idején a tanítványoknál. Csupán néhány példa: Isten választja ki Ábrahámot, hogy az ő képviselője legyen, és leszármazottjai, a zsidó nép tagjai által nyerjen áldása a föld minden népe. Amikor ebben a feladatukban emberi gyengeségük akadályozza őket, akkor maga Isten választ nekik vezetőket: Mózes, Józsuét, Sámuelet, Dávidot, a prófétákat... és sorolhatnánk. Ha megnézzük ezeket az embereket, akkor gyakorlatilag azt látnánk, hogy nem ők jelentkeztek a feladatra, sokszor tiltakoztak is ellene, Isten mégis kiválasztotta őket, és megadta azt az erőt is, amivel véghez tudták vinni küldetésüket.

Mai igénk, Jeremiás próféta könyvéből egy olyan kort mutat be, amikor a zsidó nép annak büntetését éli, hogy nem hallgatott Istenre, nem figyeltek oda Isten választottjaira, a próbétákra, ezért Isten levette róluk a kezét, így kiszolgáltatottá váltak.

Eszembe jutnak családi sétáink, amikor elindulunk, és gyermekeink óriás öntudattal mennek előre, majd ők vezetik a menetet. Egymást biztatva, egymás kezét megfogva indulnak nekik a „nagyvilágnak”. Nincs szükségünk apára, anyára, mi már nagyok vagyunk, látszik a testtartásukon, az arcukon, a szemükben. Aztán valamin összevesznek, vagy egyszerűen csak megbotlanak és elesnek, és akkor már sírva jönnek vissza az ölelésre nyújtott szülői karokba.

Erre a visszatérésre, erre a megtérésre vár a mi mennyei Atyánk is. De nem csak vár, mert tudja azt, hogy már látótávolságon kívülre kerültünk, hogy túl messzire mentünk, hogy már önmagunktól képtelenek lennénk a visszatérésre.

Így volt ez anno a zsidó néppel is. Mert a Babiloni fogságban már megfogalmazódott bennük, ha így elhagyott bennünket az Isten, akkor talán nincs is. Vagy: miért menjünk mi vissza Istenhez, amikor ő nem törődik velünk?! Pedig kirángatta, kiragadta magát a zsidó nép Isten kezéből, és messzire szaladt, és Isten hiába figyelmeztette őket. A rossz utat, a rossz módszert választották. Emberi választás volt ez. Megkérdőjelezve mindent, amit addig kaptak, amiben addig a részük volt. A Sátán módszere: Csakugyan azt mondta Isten?

De Isten még ebben az állapotban is, még a legelesettebb állapotban is segít. Még a rossz döntéseket, a rossz utakat is jóra fordítja. Mert szereti az embert. A húsvét utáni második vasárnap ősi elnevezési Misericordia Domini, a 33. Zsoltár 5. versét emeli ki: *az Úr szeretetével tele van a föld.*

Mert Isten az embert választotta. Téged választott. Húsvétkor ezt egészen egyértelműen kinyilvánította. *Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*

Mai igényben, még az Ószövetség idején, még a fogságban élő zsidó népnek mondja: ¹⁵*Adok majd nektek szívem szerint való pásztorokat, akik hozzáértéssel és okosan legeltetnek benneteket.* ¹⁶*És majd megsokasodtok és elszaporodtok az országban. Abban az időben - így szól az ÚR - nem beszélnek többé az ÚR szövetségládájáról. Senkinek sem jut eszébe, nem is emlegetik, nem keresik, és nem készítik el újból.* ¹⁷*Abban az időben Jeruzsálemet nevezik az ÚR trónjának; minden nemzet Jeruzsálemben gyűl össze, hogy tisztelje az ÚR nevét, és nem élnek többé gonosz szívük konoksága szerint.*

Prófécia ez. Prófécianak nevezzük azokat az ószövetségi részeket, amelyek nem egyszerűen csak a saját koruk számára közvetítik Isten üzenetét, hanem már előre beszélnek Jézus Krisztusról.

Ebben az esetben, Isten üzen a kor emberének: ő majd választ olyan vezetőket, akik hazavezetik a fogságból a zsidó népet. És bár a templomot Jeruzsálemben lerombolták, mégis lesz Jeruzsálemben istentisztelet. Visszaáll a régi rend. Mi már tudjuk, hogy valóban megvalósult mindaz, amit Jeremiáson keresztül üzent az Isten. Hazamehettek, majd felépült a templom is. Helyreállt a régi rend.

De a prófécia teljesen és tökéletesen Jézussal valósult meg.

¹⁵*Adok majd nektek szívem szerint való pásztorokat, akik hozzáértéssel és okosan legeltetnek benneteket.*

Az oltár előtti igében hallhattuk: „*Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért.*” Jézus az a pásztor, aki Isten adott, akit nem képzettsége, stílusa, pszichológiai tudása, képességei tettek vezetővé, hanem őt Isten adta. Az Isten választása ő volt. És Isten választása jó, ha nem is úgy ahogy mi gondoljuk. Jézus korában nem értették őt, a tanítványai nem értették őt, mindenki azt gondolta, hogy majd jön egy jó vezető, aki megszabadítja elnyomóitól a zsidó népet. Jézus szabadítást hozott, de nem a külső elnyomástól, hanem a bűntől az örök haláltól, a kárhozattól.

¹⁵*Adok majd nektek szívem szerint való pásztorokat, akik hozzáértéssel és okosan legeltetnek benneteket.*

Hadd hívjam fel a figyelmet a jó pásztoron kívül arra is, hogy Isten nem csak egy pásztorot adott, hanem pásztorokat, akik „*hozzáértéssel és okosan legeltetnek...*”

Jézus maga választja ki tanítványait: *nem ti választottatok engem, hanem én választottalak ki titeket...* A tanítványok önmagukban képzetlen és alkalmatlan személyek voltak arra a feladatra, amelyre Jézus szánta őket. Ahogyan korábban Mózes vagy Jeremiás is. Nem kvalitásaik tette őket pásztorokká, vezetőkké, hanem Jézus választása, amely nem azt nézi, ami a szeme előtt van, hanem azt nézi, ami a szívben van. És alkalmassá teszi őket a szolgálatra, hiszen elküldi Szentlelkét, ami által képessé válnak arra, amire Isten szánta őket. Vezetők lesznek, de nem politikai vezetők, hanem embereket Istenhez vezetőik.

Egyfajta idegenvezetők, akiknek az a feladata, hogy bemutassák minden ember, minden nemzet és nép számára az új Jeruzsálemet.

Abban az időben - így szól az ÚR - nem beszélnek többé az ÚR szövetségládájáról. Senkinek sem jut eszébe, nem is emlegetik, nem keresik, és nem készítik el újból. ¹⁷*Abban az időben Jeruzsálemet nevezik az ÚR trónjának; minden nemzet Jeruzsálemben gyűl össze, hogy tisztelje az ÚR nevét, és nem élnek többé gonosz szívük konoksága szerint.*

Miről szól ez a prófécia? Ehhez érteni kell azt, hogy hogyan gondolkoztak/gondolkodnak a mai napig a zsidóságban Jeruzsálemről. Nem egyszerűen Izrael fővárosa, hanem Isten mennyei lakhelyének földi lenyomata. Az igazi Jeruzsálem a mennyben van. A Jelenések könyvében is olvashatunk erről. Az új Jeruzsálem, amelyet Jézus hozott el, nem egy földi város, hanem az köztünk és bennünk élő Isten országa. Jézus mondta: az Isten országa közöttetek van.

Az Új Jeruzsálem, az a Jeruzsálem, amelyről Jeremiás is prófétál a keresztyén közösség, a Jézus Krisztusban hívők közössége. Amikor Jézus meghalt a golgotai kereszten, kinyitotta ennek a városnak a kapuját, így bárki, aki benne hisz bemehet. Az út nyitva áll arra, hogy *minden nemzet Jeruzsálemben gyűl össze, hogy tisztelje az ÚR nevét,*

Az Isten választása Jézus Krisztus, és rajta keresztül te és én. Nem azért mert megérdemeljük, nem azért, mert olyan jó választási kampányt folytattunk, nem is azért, mert emberek letették mellettünk a voksukat, hanem azért, mert az Isten szeret bennünket. Szeret, mint szülő a messzire kóborolt gyermekét, akit mindig hazavár. Téged is hazavár az Isten. Hazavár, hogy aztán te is az ő idegenvezetője, pásztor legyél, aki a vezeteted mindazokat, akiket rád bíz.